מסורת השס

אין דורשין תחילות • פי' בקונטרס משום דלימלוכיך למומחין וקשה דמסיק דכ"ע אין דורשין תחילות ור' יהושיה אמר לך מסתכן נכתוב קרא לא משופט דהא משופט לא ידעינן מומחין כמו שפירש בקונטרס עצמו ור' יונתן ליישנא דעלמא נקט כדלמרי לימלוכיך מלך דלית ליה דיינא לנבי דיינא הרגיל ולא מצי הדיוט לכך גרמה דה"ק אין דורשין תחילות למנייניא ואע"ג דלא לימלוכיך למומחין וכן משמע בפלוגתא דרבי שמעון ורבנן דלקמן(דף ד') *דכסכת בסכת בסכות מפרש בפ"ק דסוכה (דף ו:) בחד לישנא דכ"ע יש לם למסורת ופליגי בדורשין תחילות ומשמע דלכ"ע סככה לא בעי קרא ופ"ה מדלין חד לגופיה ולא מוקמינן למנייניא למלך דלא דריש תחילות ולריך לדקדק כלל הגהו דלקמן (דף ד') קרנה קרנה קרנות לטפת לטפת לטוטפות ו' כהגיש דסוף פירקין (דף יד:) דדרשינן כולהו למנייניא ולא למרכין אין דורשין תחילות :

רבי יהודה לומר שבעים • והא דאמר רבי יהודה בפרק החליל (סוכה דף נה: ושם) גבי לכסנדריא של מלכים שהיו בה ע"ו קתדרלות של זהב ככגד ע"ו זקנים של סנהדרי גדולה הייט משום דמשה על גגייהו וכן בכל סנהדרי גדולה היה שם מופלא שבכ"ד שלא היה מן התמנין :

מוקי ממוות לא • משום דקסלקא משמע בדיני נפשות דכתיב לא תהיה לחרי רבים לרעות משמע דבר שהוא רע לכל להייט דיני נפשות אבל בדיני ממוות זכות הוא להם ותוכה להם ולא על גב דיני נפשות כמי קרי ליה זכותיה דנהוג דהם בריש לחד דיני ממוות (לקמן דף לב:) מ"מ מקייב ליה רעות כיון דלאן מרויח כלום במיתתו של זה ועדיים זוממין לא על גב דכי מיתייבי מצער רוצח בכך מכל מקום אצער למיפטרי טולהו בהכחתה הלכך מקייב ליה רעות כי מיתייבי עדים זוממין מיתה ועוד מלי למימר דע"כ ממי קרא דדיני נפשות משום דדרשינן בריש פירקין (דף ב:) לא מהמייהך לעוזה הטייהך לרעה ולא שייך דיני ממוות דרע להם ועוד להם :

דיני ממוות לא כ"ש • תימה דבריש המוכר פירות (ב"ב דף נב:) קאמר שמואל דאין הולכים בממון אחר הרוב ואמאי לא ניקח בק"ו מדיני נפשות כדאמר הכא *)ואין הדיעות נוטות לדיני נפשות יותר מדיני ממוות ולריך לומר דדיני נפשות גופייהו לא אזלינן בתר רובא דלעיתים קרוב להיות כרוב קרוב ורוב להיות כרוב רוב ומורה (לקמן דף סב:) שמעת דבכל דוכתא אזלינן בתר רובא דדיני נפשות גבי רוב נשים נמי יהבי ורובא דאיכא בעולה ובבתולה דילמא ע"ל דרובא לדידה זבני לא אמרינן הכי הכא רובא הלכך לא שכיח כי הכי רובא דדיני ממוות : **מסנהדרי** גדולה פריך שפיר דבשבעים ואחד כדדרים בסוף פירקין (דף יז:) מבל סנהדרי קטנה דעשרים כתיב ומו לא כדדרים בריש פירקין עדה שופטת ועדה מלמת ולא עשרים בגמר דין כתיב בע"ז כ"ש מבי :

*)[עיין תוספות יומא סב. ותוספות כתובות עו: ד"ה לסחויי וב"ק כז: ד"ה קמ"ל וב"מ כ: ד"ה ליפוכי]

שאינו משתלם בראשונה נמי חצי נזק דממון שאינו משתלם בראשונה, *ואיידי דקא בעי למיתנא "חצי נזק" תנא נמי "נזק": שלישה מנלן? דתנו רבנן ונקרב בעל הבית אל האלהים° הרי כאן אחד °עד האלהים יבא דבר שניהם° הרי כאן שנים °אשר ירשיעון אלהים° הרי כאן שלשה דברי רבי יאשיה, ר' יונתן אומר ראשון=תחילה נאמר ואין דורשין תחילות אלא: עד האלהים יבא דבר שניהם° הרי כאן אחד, "אשר ירשיעון אלהים° הרי כאן שנים, ואין בית דין שקול מוסיפין עליהן עוד אחד הרי כאן שלשה נימא *בדורשין תחילות קמיפלגי רמר סבר דורשין תחילות ומר סבר אין דורשין תחילות? לא, דכולי עלמא אין דורשין תחילות, אמר לך ר' יאשיה אם כן נימא קרא ונקרב בעל הבית אל השופט מאי אל האלהים ש"מ למנייניא ורבי יונתן לישנא דעלמא נמטו כדאמרי אינשי מאן דאית ליה דינא ליסרב לגבי דיינא יאשיה לית ליה ב"ד נוטה ותתניא רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר מה תלמוד לומר לנטות אחרי רבים להטות התורה אמרה עשה לך ב"ד נוטה לכף זכות לה כרבי יהודה דאמר שבעים ואחד *סנהדרי גדולה היתה של שבעים ואחד ר' יהודה אומר שבעים אימא דשמעת ליה לרבי יהודה בסנהדרי גדולה דכתיבי קראי, בשאר בי דינא מי שמעת ליה, וכי תימא לא שנא *)ותתנן סמיכת זקנים ועריפת עגלה בשלשה דברי ר' שמעון ר' יהודה אומר בחמשה, ואמרינן מאי טעמא דרבי יהודה *וסמכו=שנים זקנו=שנים ואין בית דין שקול מוסיפין עליהן עוד אחד הרי כאן ה' ?דרבי יאשיה עדיפא מדר' יהודה דאילו ר' יהודה בסנהדרי גדולה הוא דלית ליה הא בשאר בי דינא אית ליה ור' יאשיה בשאר בי דינא נמי לית ליה, *ואלא האי "לנטות" מאי עביד ליה? מוקים לה בדיני נפשות, אבל בדיני ממונות לא אלא הא דתנן *שנים אומרים זכאי ואחד אומר חייב=זכאי, שנים אומרים חייב ואחד אומר זכאי=חייב נימא דלא כרבי יאשיה עדיפא מדר' יהודה תימא רבי יאשיה, מיתיבי לה בכל נפשות דרמירי אמר רחמנא זיל בתר רובא, דיני ממונות לא כל שכן: תנו רבנן *דיני ממונות בשלשה רבי אומר בחמשה {כדי שיגמר הדין בשלשה אמטו בתלתא מי לא גמר דינא בתרי? הכי קאמר} מפני שגמר דין בשלשה אלמא מצוה תלתא בי כתיבי, בגמר דינא כתיבי, מגדף בה רבי אבהו אלא מעתה הואיל סנהדרי גדולה צריכה מאה וארבעים ואחד כדי שיגמר הדין בשבעים ואחד ותהא סנהדרי קטנה צריכה ארבעים וחמשה כדי שיגמר הדין בשלשה ועשרים, אלא °אספה לי שבעים איש" אמר רחמנא=משעת אספה שבעים °וישפטו העדה והצילו העדה נמי=משעת שפיטת העדה, הכי נמי °ונקרב בעל הבית אל האלהים=משעת קריבה שלשה *אלא היינו מעמא דרבי °אשר ירשיעון אלהים=תרי: נאמר "אלהים" למטה ונאמר "אלהים" למעלה מה למטה=שנים אף למעלה=שנים ואין בית דין שקול מוסיפין עליהם עוד אחד הרי כאן חמשה, ורבנן

שפיטו משפטם ברשע: שמשלם יותר מן הקרן ותלי נזק משלם פחות מן הקרן, ברשע דייטו קרן דכתיב (ויקרא ה') ושלם לאשר חטא עליו: **אין דורשין משפטים**=למיין, דלגבי מומחין, דלמלוכיך לעיל נמי: **ואין כ"ד שקול**: אין מושבין כ"ד זוגות דלריך תורה אור כו "לחרי רבים להטות" ואם יתחלקו למחלוקת אין כאן רבים: **ס"כ**: דלא למידרשיה לחתא לכתוב לא השופט: **נגבי דיינא**: אלא דיין הרגיל ולא אלא הדיוט: **וב' יאשיה**: דבעי קרא לאחויי שאפילו מי ליח ליה כ"ד טובא שלריך שלא יהא בית דין שקול כדי שיתקיים כולטעייה אחרי רבים ולדידיה לרבעה לו שמא כשרין, ולאי בעי בית דין טובא נקרא לאיתויי אפילו למה לי: **וסגיא לי'**: והא קרא *דרים: **סכר לה**: רבי יאשיה סבר יהודה דלאמר סנהדרי גדולה שבעים והוו זוגות ולקמן מוקי לה לקמן דלדשה אחריתי: **דכתיבי קראי**: לקמן (דף יז:) בשילהי פרקין: **סמיכת זקנים**: על ראש פר העלה: **ותלן כ"ד שקול**: ושמא זקנים בית דינא משמע: **עריפת עגלה**: בסוף פרק שני דסוטה: **בשלשה דברי ר' יהודה**: מדר' יהודה: **מנא ליה**: מדכתיב יומר בעגלת ערופה: **בשלמא לר' יהודה**: דמקשינן לעיל בגמרא: **אלא לר' שמעון**: דלקמן אמרינן בגמר דין: **מנא ליה**: דדקרלי בגמרא דין קיימי: **וסבר סנהדרי גדולה כו'**: אלא מאי מעמא לא אמרה הכי: **ודסבר לי כו'**: ר' יהושע קאמר לה לכולה מילתא וכלשון קושיא: **ודסבר** סעדה • ולעיל מיניה במתניתין כ"ע לסנהדרי קטנה: **וקרא כתב סבים** אל תקרי סבים • דילפינן מיניה מסעת קרייה קאמר: **ירשיעון**: לשון רבים: **לנטות**: ירשיעון אלהים: **לנטות**: עד שהאלהים יבא" והוה לונקרב" לא קאמר דקסבר אין דורשין תחילות: ים

נושא/מבנה
• מקור לב' דיינים
• אחר כי יאשיה ולי יונתן אחת [דברים "ונקרב בעל הבית..."] [ונקרב אין דורשין אלא "אשר ירשיעון"] [ר' יונתן ר' יאשיה] [ר' יאשיה ר' יונתן] (מסכת דיינים פ' ג' משנה א')

רבינו חננאל

שלשה מנא לן דתנו רבנן ונקרב בעל הבית אל האלהים • הרי דיין אחד • עד האלהים יבא דבר שניהם הרי שנים • אשר ירשיעון אלהים הרי שלשה • דברי ר' יאשיה ר' יונתן אומר ראשון (ראשון) תחילה נאמר ואין דורשים תחילות • פי' האלהים שכתב תחילה לנוטיה צריך לפיכך אין דורשין אותו • נשארו ב' אלהים• אין ב"ד שקול • פי' אם יאמר זה זכאי וזה חייב נעשה ב"ד שקול וצריך מכריע לפיכך מוסיפין עוד א' הרי ג' • ור' יאשיה נמי סבר אין דורשין תחילות מיהו כיון דהוה ליה למיכתב ונקרב בעל הבית אל האלהים שפיגינן כולהו, ג"ש מאי טעמא ב"ד נוטה (כלומר לזכות) [מדקא תירוצות] [נושא/מבנה] [טיעות בני ג"י מאוחרת] [פסוק זה מצדיק טיעות אחרי רבים להטות] [אמרה תורה עשה לך ב"ד נוטה • ורהיגן ר' יאשיה סבר לה כרבי יהודה דלא בעי ב"ד נוטה דאמר סנהדרין גדולה בשבעים דאינון ב"ד שקול תלתין וחמשה ותלתין וחמשה הרי שבעים • ורהיגן אימור דשמעת ליה לר' יהודה סנהדרין גדולה דכתב בהדיא אבשה לי שבעים איש וגו' דאינון ב"ד שקול • בשאר בתי דינין מי שמעת לר' יהודה דלא בעי ב"ד נוטה וכי תימא הכי נמי דבכל ב"ד לא בעי ר' יהודה ב"ד נוטה ותתנן בענין אסיפת הזקנים ועריפת העגלה ר' יהודה אומר בחמשה ואמרינן מאי טעמא דר"י וסמכו שנים זקני שנים אין ב"ד שקול מוסיפין עוד א' הרי ה' ואסיקנא אזלו רבי יאשיה בעי ב"ד נוטה • מיהו מייתי לה מקרא מדיני נפשות ומה דיני נפשות דחמירי אמר רחמנא זיל בתר רובא דיני ממונות דקילו לא כל שכן : תל"ד דיני ממונות בג' • רבי אומר בחמשה כדי שיגמר הדין בג' • מי' אם תשל חלוקה ביניהן יאמרו השנים דבר אחר • והשלשה תולקין עליהם • יגמר הדין כדברי השלשה ויבטלו דברי השנים ואפ"ק/

טעמא דר' אשר ירשיעון אלהים • ירשיעון תרי משמע • נאמר אלהים למעלה ונאמר אלהים למטה מה למטה שנים דירשיעון תרי ניתנו אף למעלה שנים • אין ב"ד שקול מוסיפין עוד אחד הרי כאן חמשה : ורבנן

גליון השס גמרא ומתניתין מ"ט דר"י • כלומר קסב קסב דכתיב בקרא דלקמן דף יד ע"ש ליתא בכתייהכא דר"י עלמא אמר כן : שם מנא ליה דכתיב • ק"ל דלמאי צריכין לעלמא דכתיב לא למעלה כי הא מצאתו דמקרא דתכר ירשיעון וכייטו כי מצא דכתיב ג' מכח דתלין כ"ד שקול וע"כ מיהו קרא דתלמיס אחת לכתוי, דהייטו ד' ותלין כ"ד שקול מכי כתן מחצה •